

Datum van inontvangstneming : 15/03/2019

Zaak C-97/19

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

8 februari 2019

Verwijzende rechter:

Finanzgericht Düsseldorf (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

9 januari 2019

Verzoekende partij:

■■■■■■■■■■ GmbH & Co. KG

Verwerende partij:

Hauptzollamt Köln

[OMISSIS]

FINANZGERICHT DÜSSELDORF

BESLISSING

In het geding tussen

■■■■■■■■■■ GmbH & Co. KG, [OMISSIS] Keulen,

– verzoekende partij –

[OMISSIS]

en

Hauptzollamt Köln, [OMISSIS]
[OMISSIS]

– verwerende partij –

wegens

invoerrechten

heeft de vierde Senat [OMISSIS] van het Finanzgericht Düsseldorf (financiële rechtbank Düsseldorf, Duitsland)

[OMISSIS] [samenstelling van de rechtsprekende formatie]

ter terechtzitting op 9 januari 2019 het volgende beslist:

De behandeling van de zaak wordt geschorst.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt overeenkomstig artikel 267, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag: **[Or. 2]**

„Dient artikel 78, lid 3, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek aldus te worden uitgelegd dat in een geval als dat van het hoofdgeding een douaneaangifte zodanig moet worden herzien en gewijzigd dat de gegevens betreffende de aangever worden vervangen door de naam van de persoon aan wie een invoercertificaat voor het ingevoerde goed is afgegeven en deze persoon wordt vertegenwoordigd door de persoon die in de douaneaangifte als aangever is aangemerkt en die aan het douanekantoor een machtiging van de titularis van het invoercertificaat heeft overgelegd?”

[OMISSIS] **[Or. 3]**

Motivering:

I.

- 1 De in Roemenië gevestigde SC Zaharul Oradea SA (hierna: „Oradea”), een dochteronderneming van verzoekster, heeft 45.000 ton rietsuiker van oorsprong uit Brazilië gekocht, die op basis van een tussen Oradea en verzoekster gesloten overeenkomst in de fabriek van verzoekster te Euskirchen (Duitsland) zou worden geraffineerd. De geraffineerde suiker zou vervolgens aan verzoekster worden verkocht. De bevoegde instantie in Roemenië heeft aan Oradea op 13 december 2011 een certificaat afgegeven voor de invoer van in totaal 45.000 ton voor raffinage bestemde rietsuiker. Oradea verleende verzoekster op 2 februari 2012 een machtiging om in haar naam „and for their account” douaneaangiften te verrichten. In punt 6 van de machtiging werd het volgende bepaald:
- 2 „We are aware that through filing of the customs entry we become declarant as per customs code and commit ourselves to bear the cost of any import duties laid out by ██████████ KG with the customs [...] office.”

- [REDACTED]
- 3 Verzoekster gaf op 24 februari 2012 bij het Hauptzollamt (douanehoofdkantoor) te Keulen (hierna: „verweerder”) een deelhoeveelheid van 499.456 kg voor raffinage bestemde rietsuiker onder onderverdeling 1701 14 10 van de Gecombineerde Nomenclatuur (GN) in eigen naam aan voor vrij verkeer. In de douaneaangifte verwees zij naar het aan Oradea afgegeven invoercertificaat. Daarnaast legde zij een kopie over van de aan haar door Oradea verleende machtiging. Het douanekantoor aanvaardde de aangifte en schreef op het door verzoekster voorgelegde invoercertificaat een hoeveelheid van 499.456 kg rietsuiker af. Verweerder legde aan verzoekster – tegen een verlaagd douanetarief van 252,50 EUR per ton – invoerrechten op ter hoogte van 126.113,65 EUR.
 - 4 Verzoekster verzocht verweerder bij schrijven van 10 en van 11 januari 2013 om herziening van de douaneaangifte van 24 februari 2012 omdat zij betwijfelde recht te hebben gehad op toepassing van het verlaagde douanerecht voor de rietsuiker. Verweerder [Or. 4] legde vervolgens aan verzoekster bij beschikking van 24 januari 2013 onder meer vanwege de aangifte van 24 februari 2012 een navordering op ter hoogte van 83.158,41 EUR. Daarbij paste hij het voor rietsuiker van onderverdeling 1701 14 90 GN vastgelegde douanerecht toe van 41,90 EUR per 100 kg. Ter motivering voerde hij aan dat verzoekster geen recht had op toepassing van het verlaagde douanerecht omdat het invoercertificaat was afgegeven aan Oradea.
 - 5 Met haar tegen die beschikking ingestelde bezwaar verwees verzoekster naar haar verzoek om de douaneaangifte van 24 februari 2012 in die zin te herzien dat zij deze had ingediend als indirecte vertegenwoordigster van de aangeefster Oradea.
 - 6 Verweerder wees het bezwaar af bij beschikking van 26 april 2018 en voerde ter motivering het hierna volgende aan. De douaneaangifte is herzien. Bij die herziening is gebleken dat de tot dusver niet geheven douanerechten van verzoekster moeten worden nagevorderd. Aangezien zij in de douaneaangifte niet heeft vermeld in naam van Oradea te hebben gehandeld, is zij aangeefster en dus ook schuldenares geworden. Aangezien de vermelding van de persoon van de aangever in een douaneaangifte een opzettelijke procedurele stap is, kan deze niet onjuist of onvolledig blijken te zijn. Een latere wijziging van de naam van de aangever in een douaneaangifte is derhalve niet mogelijk. Geen rol speelt in dit verband dat de douaneaangifte van verzoekster met betrekking tot de door haar als kopie overgelegde machtiging van Oradea niet logisch was en enkel aan Oradea een invoercertificaat is afgegeven.
 - 7 Verzoekster voert in haar beroep de volgende argumenten aan: De door haar ingediende douaneaangifte dient in die zin te worden gewijzigd dat zij als indirecte vertegenwoordigster van Oradea heeft gehandeld. Oorspronkelijk was het de bedoeling dat Oradea in de douaneaangifte als aangeefster werd vermeld. Dat dit niet is gebeurd, is uitsluitend te wijten aan een onjuiste inlichting van een medewerkster van het verwerende Hauptzollamt. De betrokken ambtenaar had op aanvraag meegedeeld dat verzoekster de aangiften voor de suiker in eigen naam en voor eigen rekening diende te doen. Door de kopie van de aan haar verleende

machtiging van Oradea over te leggen, heeft verzoekster echter naar de vertegenwoordigingsrelatie verwezen. De doelstellingen van de douaneregeling liepen geen gevaar. Er was voldaan aan de voorwaarden voor de vrijgave van de rietsuiker door het douanekantoor omdat verzoekster [**Or. 5**] een bankgarantie voor de invoerrechten had afgegeven. Uit de door Oradea verleende machtiging bleek dat verzoekster de door Oradea te betalen rechten in eerste instantie diende voor te schieten.

- 8 Verweerders betoog komt neer op het hierna volgende. Verzoekster heeft geen desbetreffende inlichting van een douaneambtenaar gekregen. De voor de douaneregeling geldende bepalingen zijn ook niet toegepast op basis van onjuiste of onvolledige gegevens. De gegevens van verzoekster in de door haar ingediende douaneaangifte zijn niet onjuist. Zij heeft de aangifte in eigen naam gedaan. Zij is derhalve de aangeefster geworden, hetgeen rechtmatig was. Voor de invoer van de rietsuiker was geen certificaat vereist, zodat deze aan haar kon worden vrijgegeven. Zij heeft afgezien van haar oorspronkelijke bedoeling om de douaneaangifte als indirecte vertegenwoordigster in te dienen, alhoewel zij vertegenwoordigingsbevoegdheid bezat.

II.

- 9 De beslechting van het geschil hangt af van de uitlegging die moet worden gegeven aan artikel 78, lid 3, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (CDW) (PB L 302, blz. 1).
- 10 Voor de invoer van rietsuiker van onderverdeling 1701 14 10 GN in de versie van verordening (EU) nr. 1006/2011 van de Commissie van 27 september 2011 (PB L 282, blz. 1) gold volgens artikel 1, eerste en tweede alinea, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 1239/2011 van de Commissie van 30 november 2011 tot opening van een permanente openbare inschrijving voor het verkoopseizoen 2011/2012 voor de invoer van suiker van GN-code 1701 tegen een verlaagd douanerecht (PB L 318, blz. 4) (hierna: „uitvoeringsverordening nr. 1239/2011”) een verlaagd douanerecht. Dat recht lag volgens de bijlage bij de uitvoeringsverordening (EU) nr. 1281/2011 van de Commissie van 8 december 2011 inzake het minimumdouanerecht dat moet worden vastgesteld naar aanleiding van de eerste deelinschrijvingen in het kader van de bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 1239/2011 geopende openbare inschrijving (PB L 327, blz. 60) (hierna: „uitvoeringsverordening nr. 1281/2011”), bij 252,50 € per ton voor de invoer van voor raffinage bestemde rietsuiker. De in de bijlage bij uitvoeringsverordening nr. 1281/2011 vermelde [**Or. 6**] onderverdeling 1701 11 10 GN voor het jaar 2011 in de versie van verordening (EU) nr. 861/2010 van de Commissie van 5 oktober 2010 (PB L 284, blz. 1) stemt overeen met onderverdeling 1701 14 10 GN voor het jaar 2012.
- 11 Volgens artikel 1, derde alinea, van uitvoeringsverordening nr. 1239/2011 juncto artikel 23, lid 1, eerste alinea, onder a), van verordening (EG) nr. 376/2008 van de

[REDACTED]

Commissie van 23 april 2008 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfixatiecertificaten voor landbouwproducten (PB L 114, blz. 3) (hierna: „verordening nr. 376/2008”) diende voor de toepassing van het verlaagde douanerecht een invoercertificaat te worden overgelegd aan het douanekantoor waar de aangifte voor het vrije verkeer werd aanvaard. De aangifte diende door de titularis of in voorkomend geval de cessionaris van het certificaat of door hun vertegenwoordiger in de zin van artikel 5, lid 2, van verordening (EEG) nr. 2913/92 te worden gedaan (artikel 23, lid 1, tweede alinea, van verordening nr. 376/2008). In afwijking van artikel 8, lid 1, van verordening nr. 376/2008 waren de rechten die voortvloeiden uit het voor toepassing van het verlaagde douanerecht voor de invoer van rietsuiker vereiste invoercertificaat niet overdraagbaar (artikel 8, lid 3, van uitvoeringsverordening nr. 1239/2011).

- 12 Uit de voornoemde bepalingen volgt dat voor de toepassing van het verlaagde douanerecht, het invoercertificaat op naam van de indiener van de aangifte diende te luiden (Hof van Justitie van de Europese Unie [hierna: „Hof”], arrest van 12 juli 2012, Südzucker e.a., C-608/10, C10/11 en C-23/11, ECLI:EU:C:2012:444, punt 44 – met betrekking tot de uitvoerrestitutie –; [OMISSIS] [verwijzing naar nationale rechtspraak]). Het invoercertificaat dat door verzoekster samen met haar aangifte van 24 februari 2012 is overgelegd, luidde echter niet op haar naam, maar op die van Oradea.
- 13 Overeenkomstig artikel 1, derde alinea, van uitvoeringsverordening nr. 1239/2011 juncto artikel 23, lid 1, tweede alinea, van verordening nr. 376/2008 kon een verlaagd douanerecht voor de invoer van rietsuiker weliswaar reeds worden toegepast wanneer de douaneaangifte werd ingediend door een vertegenwoordiger van de titularis van het invoercertificaat in de zin van artikel 5, lid 2, CDW. Verzoekster heeft in haar aangifte van 24 februari 2012 echter niet aangegeven dat zij in naam van de titularis [**Or. 7**] van het invoercertificaat, Oradea, handelde. Verzoekster gold derhalve volgens artikel 4, lid 18, en artikel 5, lid 4, tweede alinea, CDW als aangeefster en dientengevolge uit hoofde van artikel 201, lid 3, eerste alinea, eerste volzin, CDW als enige schuldenaar.
- 14 Relevant voor de beslechting van het geschil is derhalve de vraag of de douaneaangifte van 24 februari 2012 aldus kan worden herzien en gewijzigd dat Oradea de aangeefster was en verzoekster haar vertegenwoordigster in de zin van artikel 5, lid 2, CDW. Volgens artikel 78, lid 1, CDW kunnen de douaneautoriteiten na de vrijgave van de goederen ambtshalve of op verzoek van de aangever tot herziening van de aangifte overgaan. Een dergelijk verzoek heeft verzoekster met haar schrijven van 11 januari 2013 bij verweerder ingediend.
- 15 Indien bij de herziening van de aangifte blijkt dat de bepalingen die voor de douaneregeling gelden, op grond van onjuiste of onvolledige gegevens zijn toegepast, nemen de douaneautoriteiten overeenkomstig artikel 78, lid 3, CDW, met inachtneming van de eventueel vastgestelde bepalingen, de nodige maatregelen om een en ander recht te zetten, rekening houdend met de nieuwe

gegevens waarover zij beschikken. Artikel 78, lid 3, CDW maakt geen onderscheid tussen fouten of vergissingen die wél en andere die niet kunnen worden rechtgezet. De bepaling heeft zowel betrekking op materiële fouten of vergissingen als op een onjuiste uitlegging van het toepasselijke recht (arresten van het Hof van 20 oktober 2005, *Overland Footwear*, C-468/03, Jurispr. blz. I-8937, punt 63; en van 12 juli 2012, *Südzucker e.a.*, C-608/10, C10/11 en C-23/11, ECLI:EU:C:2012:444, punt 47). De specifieke logica van artikel 78, lid 3, CDW bestaat erin de douaneprocedure af te stemmen op de werkelijke situatie door materiële fouten of weglatingen en vergissingen bij de uitlegging van het toepasselijke recht recht te zetten (arresten van het Hof van 10 december 2015, *Veloserviss*, C-427/14, ECLI:EU:C:2015:803, punt 26; en van 12 oktober 2017, *Tigers GmbH*, C-156/16, ECLI:EU:C:2017:754, punt 31).

- 16 Uit de vermelde rechtspraak van het Hof volgt in de visie van de verwijzende rechter dat de douaneaangifte van 24 februari 2012 volgens artikel 78, lid 3, CDW [**Or. 8**] aldus zou kunnen worden herzien en gewijzigd dat de aangeefster niet verzoekster was, maar Oradea, vertegenwoordigd door verzoekster. De andersluidende gegevens in de douaneaangifte berustten op een onjuiste uitlegging van het toepasselijke recht. De medewerkster van verzoekster die de douaneaangifte heeft ondertekend, ging er kennelijk van uit dat het voor toepassing van het verlaagde douanerecht in de zin van artikel 1, eerste en tweede alinea, van uitvoeringsverordening nr. 1239/2011 volstond dat verzoekster de douaneaangifte in eigen naam indiende.
- 17 Volgens de rechtspraak van het Hof kan artikel 78, lid 3, CDW slechts worden toegepast om afzonderlijke gegevens in een douaneaangifte te wijzigen indien daardoor de doelstellingen van de betrokken douaneregeling geen gevaar lopen (arrest van 12 juli 2012, *Südzucker e.a.*, C-608/10, C10/11 en C-23/11, ECLI:EU:C:2012:444, punt 52). Voorts dient de aangever die om herziening verzoekt (artikel 78, lid 1, CDW) naar behoren aan te tonen dat de bepalingen die voor de douaneregeling gelden, op grond van onjuiste of onvolledige gegevens zijn toegepast.
- 18 Volgens de verwijzende rechter zijn beide voorwaarden voor een wijziging van de douaneaangifte van verzoekster van 24 februari 2012 vervuld. Vaststaat dat de litigieuze rietsuiker in de fabriek van verzoekster te Euskirchen is geraffineerd. De hoeveelheid voor raffinage bestemde rietsuiker is door het douanekantoor na indiening van de douaneaangifte afgeschreven op het door verzoekster overgelegde invoercertificaat. De door verzoekster overgelegde douaneaangifte ging vergezeld van een kopie van de aan haar door Oradea verleende machtiging van 2 februari 2012. Uit die machtiging volgde dat verzoekster bij de aangifte van de rietsuiker voor het vrije verkeer op zich had moeten handelen als vertegenwoordigster van Oradea in de zin van artikel 5, lid 2, CDW. Verweerder heeft zelf in zijn beschikking op bezwaar toegegeven dat de in naam van verzoekster ingediende douaneaangifte eigenlijk niet logisch was, gelet op de tevens overgelegde machtiging van Oradea.

- ██████████
- 19 Dat artikel 78, lid 3, CDW aldus moet worden uitgelegd dat ook de naam van de in een douaneaangifte vermelde aangever kan worden gewijzigd, [Or. 9] zou in de visie de verwijzende rechter kunnen volgen uit de vaststellingen van het Hof in zijn arrest van 12 juli 2012 (Südzucker SA e.a., C-608/10, C-10/11 en C-23/11, ECLI:EU:C:2012:444, punten 47, 52, 54 en 66). In dat arrest heeft het Hof vastgesteld dat artikel 78, lid 3, CDW het, in beginsel, mogelijk maakt om een aangifte ten uitvoer te herzien teneinde de naam van de exporteur te corrigeren. De uitvoerprocedure is, net als het in het vrije verkeer brengen, een douaneregeling [artikel 4, lid 16, onder a) en h), CDW]. Dit pleit ervoor dat de overwegingen van het Hof in zijn arrest van 12 juli 2012 van toepassing zijn op het onderhavige geding.
- 20 De Senat betwijfelt niettemin of een dergelijke uitlegging van artikel 78, lid 3, CDW is toegestaan. Die twijfel wordt ingegeven door de uitspraak van de Nederlandse Hoge Raad van 13 maart 2015 (14/04224 ECLI:NL:HR:2015:519) en vervolgens het vonnis van het Finanzgericht Hamburg (financiële rechtbank Hamburg, Duitsland) van 20 december 2017 (4 K 240/16, ECLI:DE:FGHH:2017:1220.4K240.16.00). De voornoemde rechterlijke instanties hebben zich op het standpunt gesteld dat de toepassing van artikel 78, lid 3, CDW niet tot gevolg mag hebben dat een andere dan de in de douaneaangifte aangemerkte persoon aangever wordt. Volgens artikel 4, lid 18, en artikel 5, lid 4, CDW moet de persoon van de aangever als houder van de regeling op het tijdstip van de aanvaarding van de douaneaangifte vaststaan en kan deze derhalve achteraf niet meer worden gewijzigd.

[OMISSIS]

[Namen van de rechters die hebben beslist]

[OMISSIS] [Legalisatieverklaring]